

תניא:

רבי נתן אומר: ב"ש אומרים שני זכרים ושתי נקבות.

ובה"א זכר ונקבה.

א"ר הונא: מ"ט דרבי נתן אליבא דב"ש?

דכתיב: (בראשית ד) "ותוסף ללדת את אחיו את הבל".

הבל ואחותו קין ואחותו. וכתיב: (בראשית ד) "כי שת לי

אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין."

ורבנן אודויי הוא דקא מודית.

תניא אידך:

ר' נתן אומר: ב"ש אומרים זכר ונקבה.

ובה"א או זכר או נקבה.

אמר רבא: מ"ט דר' נתן אליבא דב"ה? שנא' (ישעיהו מה)

"לא תהו בראה לשבת יצרה" והא עבד לה שבת.

איתמר:

היו לו בנים בהיותו גוי ונתגייר.

ר' יוחנן אמר: קיים פריה ורביה.

וריש לקיש: אמר לא קיים פריה ורביה.

רבי יוחנן אמר: קיים פריה ורביה דהא הווי ליה.
וריש לקיש אמר: לא קיים פריה ורביה גר שנתגייר כקטן
שנולד דמי!

ואזדו לטעמייהו.

דאיתמר:

היו לו בנים בהיותו גוי ונתגייר.

רבי יוחנן אמר: אין לו בכור לנחלה דהא הווי ליה ראשית
אונו.

וריש לקיש אמר: יש לו בכור לנחלה-גר שנתגייר כקטן
שנולד דמי.

וצריכא דאי אשמעינן בההיא קמייתא בההיא קאמר רבי
יוחנן משום דמעיקרא נמי בני פריה ורביה נינהו אבל לענין
נחלה דלאו בני נחלה נינהו אימא מודי ליה לריש לקיש.
ואי איתמר בהא, בהא קאמר ריש לקיש אבל בההיא אימא
מודה ליה לר' יוחנן צריכא (...)

אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא
מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו
כבוד זה לזה.

והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום
ושנאה להם: ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי
אלעזר בן שמוע. והם הם העמידו תורה אותה שעה.

תנא: כולם מתו מפסח ועד עצרת.

אמר רב חמא בר אבא ואיתימא ר' חייא בר אבין: כולם
מתו מיתה רעה.

מאי היא א"ר נחמן: אסכרה.